

Veronika Nela Gašpar
Marijanska ukazanja u naše doba: značenje i kriteriji za prosudbu u teologiji

Izrazom "ukazanja" u kršćanskoj teologiji se obično misli na vidljivo očitovanje nadnaravnog unutar prostorno-vremenskih kategorija subjekta (čovjeka) koji ga prima. Treba razlikovati tri različita oblika ukazanja: teofanije, kristofanije i mariofanije. Teologija smješta nadnaravna ukazanja i objave u širi kontekst povijesti spasenja, i posvećuje im značajnu pažnju. Specifičnost kršćanstva očituje se u događaju Isusa Krista, vrhuncu objave, ispunjenju obećanja Božjih i posredniku susreta između čovjeka i Boga. Od trenutka u kojem nam je darovao svoga Sina, koji je njegova jedina i konačna Riječ, rekao nam je sve samo jedanput u ovoj samoj riječi i nema nam više ništa reći. Imajući ovo u vidu, teologija dobro razlikuje Riječ Božju od privatnih objava, čija uloga nije da "poboljšaju" ili "upotpune" konačnu Kristovu objavu, nego da pomognu da se od nje u određenom povijesnom razdoblju potpunije živi. Crkva je izdala i *Norme o postupku u razlikovanju navodnih ukazanja ili objava*, koje bi trebale biti od koristi teolozima i stručnjacima na ovom području živoga iskustva Crkve, čija osjetljivost zahtijeva sve temeljitije promišljanje. "Pod vodstvom crkvenog učiteljstva osjećaj vjernika znade razlučiti i prihvatiti ono što je u takvim objavama Crkvi istiniti poziv Krista ili njegovih svetaca«, ističe *Katekizam Katoličke Crkve* u broju 67. Čitava povijest kršćanstva svjedoči na poseban način o prisutnosti Marijinih ukazanja (Lurd, Fatima, Međugorje...). Ona se najčešće događaju na neznatnim, malim seoskim mjestima koja postaju najposjećenija marijanska svetišta. Gospina ukazanja uvijek iznova mijenjaju našu sliku o Bogu. Ona donose bliskoga Boga i pokazuju da je zemlja i dalje otvorena za Nebo te da je Nebo i dalje otvoreno za čovjeka. U tom smislu marijanska ukazanja su veliki znakovi nade za čovjeka: unatoč svim nedaćama ovoga života, čovjek nije sam, ne mora očajavati, s Marijom, Majkom Božjom već sada može živjeti Nebo. Kao što reče Pascal: »Čovjek beskonačno nadilazi samoga sebe«. Dakle, ništa čovjeka ne može zadovoljiti osim beskonačnosti, a to je Bog. Neprestana hodočašća u marijanska svetišta svjedoče o toj tako jednostavnoj, a opet o tako najstvarnijoj činjenici.